

Mel.: Jeg plukker fløjlsgræs

TIL LILLE REBECCA!

**Et barn er kommet så blidt og stille
fra fortidslandet ad fremtids sti.
Et mesterværk skønt så bitte lille
med stærke kræfter lagt indeni!
Og mo'ren jamred': " O ve og klage!
Det her er mer, end jeg klare kan!"
mens hendes hårdføre ægtemage -
han hele fødslen tog som en mand!**

**Da barnet jo er en yndig pige,
som faren rævestolt viser frem,
så vil utvivlsomt han altid sige
med både fynd og et kærligt klem:
"Det er fantastisk, som hun mig ligner!
Det er snart li'som, jeg ser mig selv
på øjne, næse og hendes miner!
Ja, det ka' rigtignok kaldes held!"**

**Men hvis hun skriger og er ustyrlig
og hylér højest ved nattetid,
så siger faren en smule syrlig:
"Hun er nu altså en piveskid!
Og efter mig har hun virk'lig ikke
det sutteri og det nattesjov!
Om natten ska' man da ligge stille
og ikke kræve og ha' behov!"**

**Rebecca er skam en heldig pige -
hun har den dejligste far og mor!
Foruden dem har hun så tillige
en storebror, som er meget stor!
Hvad mon hun tænker om sin famil'je?
Vil hun mon gi' den som kælegris?
Skal alle helst følge hendes vilje?
Hun tænker sikkert NATURLIGVIS!**

**Der ska' vær' grænser. Dem sætter Noah
for "kun en piges" aktivitet.
Bli'r hun for fræk, straks han kalder : "Moah!
Hun glemmer helt, jeg er nummer et!"
Trods alt - de fire vil holde sammen!
Vi tror, Rebecca et liv vil få
med storebroder i fryd og gammen.
Det synes vi, der skal skåles på!**

Oldemor og oldefar